

Svenske politimesterskaber i

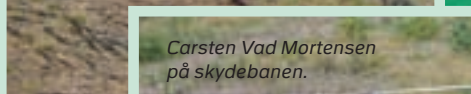
Jørn Lind på vej mod mål.

Gert Kristensen stempler.

AP på vej mod post.

Carsten Vad Mortensen på skydebanen.

AP lader

Af Jørn Lind, København
Foto: Jan Kofoed Nielsen, København

Som det efterhånden er ved at være en tradition, blev orienteringsløberne fra de danske politiidrætsforeninger også i år inviteret til de svenske politimesterskaber i feltspor og orienteringsløb, og efter at to havde meldt afbud, var vi således en lille flok, der satte kursen mod Jönköping: Egon Sloth fra Aalborg, Arne Petersen (AP) og Gert Kristensen fra Randers, Hans Henrik Juda fra Køge, Peder Stephansen fra Esbjerg og Carsten Vad Mortensen og Jørn Lind fra København.

Sverige er jo et noget større land end Danmark, så der er ofte lang vej at køre, når de svenske politifolk skal samles til orienteringsløb. Derfor var der håb om, at et mesterskab i et næsten centralt placeret Jönköping kunne trække mange deltagere til, og det viste sig da også, at deltagerantallet var større end de seneste år. Især kunne det konstateres, at der var mange kvinder med. Jeg fik af min borddame til kammeratskabsafte-

nen at vide, at der i Sverige rekrutteres 50 % kvinder til politiet. Imidlertid var der ligesom i Danmark mangel på unge mandlige løbere til mesterskabsklassen, idet der kun var tilmeldt fem løbere foruden Carsten, der på grund af sin unge alder og på trods af sin manglende erfaring med de svenske skove, var nødt til at stille til start i den hårde klasse. To løbere mødte ikke op, og så var der lige løbere nok til de tre medaljer. Flere af de mandlige løbere i H40, som jeg kendte fra landsholdet, ville dog ikke være faldet igennem i H21.

Jyderne var taget af sted i rigtig god tid, da der ikke var nogen færgeafgang, der passede, så de måtte over Fyn, og resten af deltagerne kunne så blive samlet op på vejen. Vi nåede Jönköping Hotell & Konferens så tidligt, at vi kunne nå at blive indkvarteret, inden vi kørte i skoven til starten kl. 13.00. Vi blev indkvarteret i små lejligheder i en rækkehusbebyggelse til hotel-

feltspor og orienteringsløb

let, så det var helt ideelt. På motorvejen ved Jönköping blev det på et digitalt vejskilt annonceret, at der blev afholdt politi- og brandmesterskaber i området, så svenskerne forstod da at "sælge varen".

Feltsportsbanen, hvor der undervejs skulle skydes to gange, var nok den letteste, jeg har prøvet i Sverige, men det lykkedes alligevel ikke at undgå strafpoint på hverken kortlæsningen eller skydningen. Alle med undtagelse af de pensionerede – herunder AP – skulle skyde med eget tjenestevåben. Der var ikke mulighed for at få pistolerne skudt ind før konkurrencen, så skuddene i min første skydning sad næsten alle sammen "klokken 11" lige uden for skivernes sorte felt. Øv. Den sidste skydning gik bedre, da jeg fik korrigeret fejlen, men da havde det allerede kostet dyre point. Vi var flere deltagere, der på en standplads overså en sigtestok og derfor satte nålepricket i kortet på det sted, hvor vi stod, og ikke ude i terrænet, hvor posten stod. Afmærkningen kunne godt have været bedre. Jeg blev nr. 4 i klassen H50, og Gert blev nr. 4 i H60. Peder tog på en af sløjferne på orienteringsbanen fejl af en post og en post til kortlæsningen, så han måtte lide den tort at blive diskvalificeret. Carsten stiftede i H21 et længere bekendtskab med det svenske terræn, men blev også nr. 4.

Efter en lille lur tog vi om aftenen ind til centrum og fandt en italiensk restaurant. Peder havde lånt fruens kreditkort, men hun havde været så snedig at give ham den forkerte kode, som ingen af de svenske banker ville acceptere. Vi forbarmede os dog over ham og lagde ud for ham. Efter den sene aftensmad var det tilbage til hotellet for at få noget søvn, så vi var klar til næste dag, hvor det var "ren" orientering. Langdistance. Det skulle vise sig, at kun Carsten, der igen løb H21, blev udfor-

dret på en god bane, der havde udnyttet det svenske terræn. Vi var alle enige om, at banerne i både H50, H60 og H70 (AP) kunne have været meget bedre, da der var for mange lette stræk, hvor det meste løb var på stier. Det var svært at tro, at det var den samme banelægger, der havde lavet alle baner. AP fik oprejsning for en mindre god præstation i feltsporten, idet han vandt H70, hvorimod det var Carstens tur til at blive diskvalificeret. Om aftenen var der en hyggelig kammeratskabsaften på hotellet med underholdning af en tryllekunstner. Der blev delt medaljer ud, og alle vi danskere fik også "præmier" i form af kasketter og krus.

Den sidste dag skulle der løbes kortdistance, som nok nærmere kunne betegnes som sprint, idet banerne var meget korte. F.eks. var H50 kun 3,2 km, så der skulle bare gives "fuld skrue." De to første dage have været med udgangspunkt fra et lille stadion i Månsarp, mens den sidste dags løb havde stævnecenter i Jönköping OK's klubhus. Skoven var her småkuperet og ret åben, så der kunne løbes næsten lige på posterne. På så kort en bane kan selv små bom være kostbare, og denne dag måtte jeg se mig besejret af Egon Sloth med 15 sekunder. Vi var fire løbere inden for samme minut. Hans Henrik havde hver dag truet med slå mig, men heller ikke den sidste dag fik han heldet med sig. AP fik som bedst placerede dansker en andenplads i H70. Jeg var sidst i badet og måtte næste springe på bilen i farten, da vi skulle hjemad så hurtigt som muligt. Især Egon havde jo langt hjem. Selv om vejret havde været noget ustadigt, havde vi undgået direkte regn under løbene, og vi kunne under turen hjem sidde og tænke tilbage på endnu en - trods alt - god tur til de svenske skove. Resultatlister og billeder kan ses på Jönköpings Orienteringsklubs hjemmeside www.jonkopingsok.nu.